

Tuần Báo Vô Vi

26 tháng 12 năm 2021

Số 583

Email: tuanbaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thông Báo
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Tại sao kín miệng không chịu bàn bạc với người khác?
- 2) Tình thương giao cảm bằng cách nào?
- 3) Tại sao xảy ra nhớ thương ?
- 4) Tình ba vũ trụ là gì?
- 5) Tại sao phải buồn ?
- 6) Rửa sạch bụi trần bằng cách nào?
- 7) Tại sao người đời đòi dục lạc?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

Cairns, 7/3/04 1) Hỏi: Tại sao kín miệng không chịu bàn bạc với người khác? Đáp: Thừa tự cao tự trọng không chịu bàn bạc với người khác. Kệ: Thâm tu thâm tiến sửa tâm mình Hiểu biết không nhiều chỉ thể thôi Uyển chuyển không được yếu thể trôi Thâm tu thâm tiến chẳng sang tôi.	Cairns, 8/3/04 2) Hỏi: Tình thương giao cảm bằng cách nào? Đáp: Thừa tình thương giao cảm thâm kín. Kệ: Thâm kín cảm giao bằng trọng tâm Thương yêu mến cảm tự âm thâm Giải phân đời đạo thân hồn tiến Tự giải không ngừng lý diệu thâm.
Cairns, 9/3/04 3) Hỏi: Tại sao xảy ra nhớ thương ? Đáp: Thừa tại vì tập quán ham mê, đắm dục. Kệ: Bình tâm học hỏi tự phân bàn Rõ lẽ Trời cao vẫn chiếu ban Sửa đổi chính mình nay tự thức Bình tâm tu luyện tự thân an.	Cairns, 10/3/04 4) Hỏi: Tình ba vũ trụ là gì? Đáp: Thừa tình ba vũ trụ là kết tinh của vạn linh. Kệ: Duyên lành tự đạt tự phân minh Cải sửa chính mình rõ hành trình Duyên đạo tình đời tự giác minh Thành tâm tu luyện rõ hành trình.
Cairns, 11/3/04 5) Hỏi: Tại sao phải buồn ? Đáp: Thừa tại vì thiếu vui. Kệ: Uất khí tạo ra sự khổ buồn Khai tâm mở trí muốn về nguồn An vui thanh tịnh sống tròn vuông An lạc tâm thành tu tự tiến.	Cairns, 12/3/04 6) Hỏi: Rửa sạch bụi trần bằng cách nào? Đáp: Rửa sạch bụi trần bằng cách hành chánh pháp. Kệ: Chánh pháp chơn hành tự sửa tâm Quy nguyên chơn thức tự hành sang Khai thông trí tuệ tự khai màn Đường đời đường đạo tự thân an.
Cairns, ngày 13/3/04 7) Hỏi: Tại sao người đời đòi dục lạc? Đáp: Thừa người đời luôn luôn muốn thực hiện vốn căn bản của họ. Kệ: Tham dục đứng đầu tại thế gian Ham mê tiền bạc tự phân bàn Tình đời đen bạc duyên thay đổi Đạo đức quên đi hại tới thân.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Mẫu Ái 15 (tiếp theo)

...

Sự tinh vi của càn khôn vũ trụ luôn luôn khuyến khích tâm linh tiến hóa tùy trình độ, tùy thời chuyển giao. Bình tâm hành trì, cộng với sự sáng suốt kiên trì mới ngộ đạo. Nếu chúng ta không chịu vun bồi sáng suốt và kiên trì thì làm sao ngộ đạo? Cho nên, mỗi một việc ở thế gian đều cho ta học nhẫn, chiều chuộng người này hết, chiều chuộng người kia hết, chiều chuộng người nọ. Để chi? Để hiểu mình, để hiểu sự kiên nhẫn mình đã học được chưa? Mình đã chịu được chưa? Mình đã thực hiện và mình kiên nhẫn chưa? Rồi mới khởi sự thực hiện từ bi, thương yêu. Cho nên, đòi hỏi hành giả phải hành trì trong sáng suốt, trong nhẫn, nhịn mà thành sự, chứ không phải trong nhẫn, nhịn mà thất bại.

Mỗi mỗi chúng ta làm một người cha trong gia đình, một người mẹ trong gia đình là đều học nhẫn cả. Khi chúng ta thực hiện được nhẫn rồi, chúng ta mới thấy tha thứ là cao quý, biết tha thứ mới biết thực hiện tình thương và đạo đức. Còn không biết tha thứ, không bao giờ thực hiện được tình thương và đạo đức. Gây động loạn, gây đau khổ, ngộ nhận lẫn nhau, rồi tự phân cách, kẻ cao người thấp, kẻ giàu người nghèo, kẻ giỏi người dở. Rốt cuộc tới giờ phút lâm chung mới thấy rằng thanh tịnh là cao quý. Nếu tôi giữ mãi mãi thanh tịnh, thì tôi không có bị đau khổ trong giờ phút lâm chung.

Người tu khác hẳn người phàm ở chỗ đó. Các bạn mỗi ngày đang thực hiện sự thanh tịnh cho mình. Phải từ bỏ những sự động loạn, suy nghĩ sai lầm. Như tôi đã nhắc nhiều tuần về mắt xem, tai nghe, miệng lưỡi đều sai lầm, nhưng mà ý chí phán xét sẽ đem lại sự sáng suốt hóa giải. Đó là đi trong chơn lý.

Chúng ta phải bình tâm một chút để xét mọi sự việc xảy ra. Ngay trong gia cang, ngay trong tâm tư của chúng ta, những sự kích động vô lý, nhưng mà hữu lý. Nhờ sự vô lý đó, chúng ta mới kiểm soát, mới tìm tòi. Chính chúng ta đã tu được chưa? Chúng ta đã có thanh tịnh chưa? Chúng ta đã sống hẳn trong chơn lý chưa? Nếu các bạn sống hẳn trong chơn lý thì chẳng có gì các bạn phải mất, mà chẳng có gì

các bạn lại mong có. Nó luôn luôn quân bình, có cũng như không, không cũng như có. Các bạn mới thấy rằng cảnh sống ổn định. Thiên đàng, địa ngục nằm trong tâm của các bạn mà thôi.

Các bạn tu rồi, mới thấy giá trị thực hành của cái pháp công phu đã đem các bạn tới từ nơi này đến nơi kia, nơi kia đến nơi nọ để học. Cái chuyện không thể xảy ra được cho gia đình tôi, nhưng mà ngày nay nó phải xảy ra. Đó là bài học mới đem lại cho các bạn tiến hóa. Bài học đó là đo lường bạn và để bạn thấy rõ rằng lời bạn nói, tâm bạn suy có đúng không?

Cho nên không có ăn gian ông Trời, không có gạt Đấng Cha Lành được. Sự thật là sự thật. Đấng Tạo Hóa chỉ nắm có một chút đó thôi. Sự thật chiêu hóa để rọi tâm can của mọi người, có thật tâm giúp đỡ xây dựng lẫn nhau hay là không? Hay là chỉ dùng lý luận phàm tánh để qua một cơn không đạt đích.

Bề trên luôn luôn cho chúng ta có thật sự những bài học mới. Vô Vi luôn luôn sắp đặt cho các bạn những bài học. Càng tu càng có nhiều bài học. Càng tu các bạn sẽ thấy rõ rằng các bạn đang ngồi trong lớp học. Không vội nóng nẩy, nhưng mà phải bình tâm sửa chữa để tiến hóa mới là đúng. Cho các bạn có cơ hội chung đụng giữa vợ con, gia đình, thân quyến để học, chứ không phải để nói giỡn chơi đùa. Phải thực tâm. Chúng ta nói hòa là hòa, tiến là tiến, phải rõ rệt phân minh rồi mới hiểu chơn lý. Chớ đừng có u ơ, ú ớ, thì không bao giờ các bạn hiểu được cái gì.

Cho nên mỗi đêm, các bạn tự bắt buộc phải Soi Hồn, Pháp Luân, Thiên Định, thực tập. Thực tập để chi? Để chịu đựng. Sau cơn chịu đựng rồi là gì? Sự minh giải, hòa cảm. Chắc chắn phải đi đến chỗ sáng suốt như vậy. Chúng ta đã có tâm hành trì, thì chúng ta phải kiên trì, hành mãi mãi, sửa mãi mãi, tiến mãi mãi. Không nên thụt lùi, không nên vì những lý do không xứng đáng rồi đem lại sự tăm tối và thiếu thông minh cho chính mình. “Mỗi người một vị trí” tôi đã nói con có việc con, cha có việc cha, vợ có việc vợ, chồng có việc chồng rất rõ ràng.

Nếu người nào không sửa thì không bao giờ đạt đích. “Ông tu ông đắc, bà tu bà đắc” không ai tu giúp, không ai giúp được. Chuyện đời lấy cái miệng nói giúp thôi. Nội cha dạy con cũng khó dạy. Đề nó ra, lo cho nó từ li từ tí, rồi năn nỉ nó, muốn cho nó chuyển hướng sáng suốt. Nó không muốn lại phản nghịch, phản kích, giận lẫy với cha mẹ, bắt hiếu! Nó biết bất hiếu, nhưng mà nó phải làm vì nó đang học bài bất hiếu. Nó phải chấp nhận học. Rồi một ngày nào đó cha mẹ không còn. Lúc đó, nó mới khóc, mới thương, mới quý và nó thấy sự sai lầm của chính nó.

Còn chúng ta tu đây, hằng tuần được nhắc nhở, được thấy sự cao quý của phụ mẫu, không bao giờ ly khai chúng ta, thương yêu hết sức. Nói nặng chúng ta một câu cũng vì sự thương yêu mà thôi.

Phải nhớ kỹ cha mẹ không bao giờ nói nặng con vô ích, nhưng mà nói nặng hữu ích cho con. Giúp cho con thông minh thêm, giúp cho con được hòa ái tương thân hơn, làm một với Cha Lành, với càn khôn vũ trụ. Sự nhắc nhở đó, sự khuyên đó hoàn toàn hữu ích. Một khi hiểu rồi, chúng ta cảm mến. Chúng ta rất thương yêu. Chúng ta có thể rơi lụy thâm đê mê vì tội bất hiếu. Không biết cha, không biết mẹ, chỉ biết cá tánh của mình, làm phiền tất cả những người xung quanh đau khổ vì mình. Có xứng đáng làm một con người của thời đại hay không? Con người thời đại phải biết thực hiện thương yêu.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

*Ban Biên Tập kính chúc tất cả quý bạn đạo Vô Vi
một Giáng Sinh an lành, một Năm Mới
tràn đầy sức khỏe, tu hành tinh tấn
và gặt hái được nhiều thành quả tu tập.*

Thông Báo Ban Tổ Chức Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp”

Kính thưa toàn thể quý bạn đạo,

Cứ mỗi khi chuyển mùa, bước vào lập Đông thì anh em bạn đạo Vô Vi chúng ta lại nhớ đến mừng **Sinh Nhật Đức Thầy**. Và trong tình trạng dịch bệnh hiện đang bùng phát ở khắp mọi nơi, **Ban Tổ Chức Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp”** đã không có thể đứng ra tổ chức những chương trình hội tụ, cũng như **Đại Hội Vô Vi** hằng năm cùng bạn đạo. Đây là một sự đau buồn, là nỗi mất mát rất lớn đến với rất nhiều bạn đạo và nhất là những bạn đạo đang mới chập chững bước vào Vô Vi.

Cũng để an ủi, tiếp tục duy trì và phát huy tinh thần tu học giữa bạn đạo và bạn đạo; **Ban Tổ Chức Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp”** và **Ban Kinh Sách** xin ra mắt cùng bạn đạo ở khắp năm châu bộ **Đặc San Vô Vi 2021**, mang chủ đề **“Kỷ Nguyên Di Lạc”** với ước mong và hy vọng, nhân sinh sẽ có một tương lai tốt đẹp và xán lạn hơn. Ngoài ra đây cũng là một món quà tâm linh của bạn đạo dâng lên Đức Thầy nhân dịp **Chào Mừng Đức Thầy Giáng Sinh Sinh Độ Đồi** cũng như chào đón **Noël** và **Năm Mới 2022**.

Trước thềm **Năm Mới 2022**, **Ban Tổ Chức Đại Hội** cầu xin cho thế giới sớm được bình an, vạn vật thái bình. Kính chúc bạn đạo gặt hái được nhiều thành quả tu tập nhân dịp mùa lễ **Giáng Sinh Độ Đồi Của Đức Thầy Lương Sĩ Hằng – Vĩ Kiên**, cũng như có một đêm Noel thật an vui, hạnh phúc bên gia đình.

Ban Tổ Chức Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp” cũng như Ban Biên Tập Đặc San xin chân thành tri ân Bề Trên, Đức Tổ Sư và Đức Thầy đã từ bi quang chiếu cho tất cả mọi phát tâm đóng góp, quảng bá những chương trình **Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp**.

Kính thư,

Ban Tổ Chức Đại Hội “Du Hành Đạo Pháp”

Mời quý bạn mở link dưới đây xem Đặc San 2021:

<http://www.voviphatphap.org/docs/dsvv.html>

Thi Ca của Đức Thầy

Nouméa, ngày 22 tháng 12 năm 1985

CÁCH MẠNG TÂM LINH

Hiền huynh hiền muội tại trần
Đóng vai ô trược, góp phần thanh cao
Hiện ra đủ sắc đủ màu
Phân ra giai cấp, trước sau bất bình
Bỏ quên thực chất tâm linh
Chạy theo vật chất, tự mình khổ đau
Cùng nhau lý luận đổi trao
Buồn nhiều vui ít, nhiệm màu khó minh
Tình Trời quán xuyên đẹp xinh
Tâm không chịu mở, khó minh ý Trời
Cha ban hết ý hết lời
Mong con cải cách, tự rời tham sân
Cảnh đời thể hiện nghĩa ân
Giúp hiền tiến hóa, tự lần sửa sai
Bên trong có sẵn thanh đài
Cảm minh Thiên Địa, tiến hoài không ngưng
Đứng đi cảm thức từ từng
Kẻ khôn người dại, con cưng của Trời
Khí thanh ban rải chẳng rời
Giúp con hít thở, lập đời thương yêu.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả Tỳ Kheo Thích Minh Châu

CHƯƠNG I
4.07 PHẨM NỮ NHÂN

62. CHUYỆN CÔ GÁI TRÊN LẦU BẢY TẦNG (Tiền Thân Andabhuta)

Trò chơi sáo, giả mù...,

...
Thế là từ đó về sau, mẹ già có đưa vào đưa ra bất cứ vật gì, cũng không ai có gan lục soát mẹ nữa! Thời cơ đã đến tay! Mẹ lên đưa gã điếm giấu trong thùng hoa vào gặp cô tiểu chủ. Gã làm hư hỏng đức hạnh của cô gái ngay và còn cả gan ở lại một hai ngày trong những căn gác nhỏ trên lầu. Gã lánh mặt khi vị Tể sư đến nhà, và bầu bạn với cô gái khi vị ấy đi khỏi. Sau một hai ngày, cô gái bảo tình nhân:

- Này lang quân yêu quý, chàng phải ra đi rồi đây.

- Đúng rồi, nhưng ta muốn đánh lão Bà-la-môn ấy một cái đả.

- Được lắm chứ.

Cô gái đáp và đem giấu gã một nơi. Sau đó vị Bà-la-môn đến, cô nàng kêu lên:

- Này phu quân yêu dấu, tiện thiếp ưa thích ca múa biết bao, ước gì phu quân vui lòng thổi sáo cho thiếp.

- Vậy ái nương hãy múa đi nào.

Vị Bà-la-môn lập tức thổi sáo lên.

- Nhưng nếu phu quân nhìn thiếp thì thiếp xấu hổ thẹn thùng quá không sao dám múa đâu, để tiện thiếp lấy cái khăn che kín khuôn mặt khỏi ngô ngả ái của phu quân trước đã, rồi tiện thiếp mới dám múa.

- Thôi được rồi, nếu ái nương quá khiêm nhượng mà không dám múa thì cứ làm thế đi.

Vậy là cô nàng lấy một tấm vải thật dày buộc chặt lên mặt lão Bà-la-môn để che mắt lão. Và cứ giả mù như thế, lão bắt đầu thổi sáo. Nhảy múa được một lát, cô nàng lại kêu lên:

- Chàng yêu quý ôi, thiếp lại còn thích đánh chàng một cái trên đầu nữa cơ!

- Vậy thì nàng cứ đánh đi nào!

Lão già ngốc nghếch đáp mà không chút nghi ngờ gì cả. Thế là cô ả liền ra hiệu cho gã tình nhân, hẩn nhẹ nhàng lén ra sau lưng lão Bà-la-môn đánh cho lão một đấm trên đầu nên thân! Cái đấm mới đích đáng làm sao, khiến hai mắt lão như muốn lòi ra khỏi mặt, trên đầu lão u lên một cục lớn! Lão thấy đau điếng người, liền gọi cô ả kia đến gấp, đưa tay cho lão xem, và cô ả bèn đặt tay mình vào tay lão:

- Ô bàn tay nàng mềm mại quá, sao nó lại đánh đau thế này?

Bấy giờ, khi gã đều cẳng kia đánh lão Bà-la-môn xong, gã lại đi ẩn mình như cũ. Lúc ấy cô gái mở khăn ra khỏi mặt lão, xoa dầu lên chỗ đầu bị u. Một lát sau lão ra về, gã kia lại được mẹ già giấu vào giỏ hoa đưa ra khỏi nhà. Lập tức gã đến yết kiến đức vua và tâu trình toàn thể cuộc phiêu lưu của gã cho ngài hay.

Bởi thế, khi vị Bà-la-môn vào chầu, vua liền đề nghị chơi bài súc sắc, vị ấy đồng ý và chiếc bàn chơi bài được đem ra. Khi vua ném con bài,

ngài cũng ca khúc hát ấy và vị Bà-la-môn, vì không hay biết gì về sự hư hỏng của cô tiểu thiếp, nên vẫn nói thêm:

- Bao giờ cô gái của hạ thần cũng là ngoại lệ đấy.

Nhưng lần này lão thua cuộc!

Còn vua đã biết rõ mọi việc xảy ra, liền bảo Tế sư:

- Sao lại trừ nàng ấy ra? Nàng ấy đã hư thân mất nết rồi.Ồ khanh cứ tưởng là đem về nuôi một con bé từ khi lọt lòng mẹ và nhốt nó trong bảy vòng canh giữ là khanh có thể vững lòng tin

vào nó ư? Nay, khanh không thể tin vào một nữ nhân nào cả, dù cho khanh có ôm nó trong lòng, quanh quần suốt ngày bên nó không rời một khắc! Chẳng hề có một người đàn bà nào giữ dạ chung thủy với một người đàn ông duy nhất trên đời. Còn về ả tiểu thiếp của khanh, ả bảo khanh rằng ả muốn nhảy múa, rồi khi đã bịt mắt khanh xong xuôi, khanh thối sáo cho ả, thì ả lại đã gã tình nhân đánh lên đầu khanh đấy, sau đó lén đưa gã ra khỏi nhà. Thế thì ngoại lệ của khanh ở đâu chứ?

(còn tiếp)

